

2021-22

**Παλεύοντας για τον
καλύτερο εαυτό μου
Βραβευμένο Διήγημα**

Ασίλντο Πέσκου

2° ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ

Δευτέρα έξι το απόγευμα, εγώ στο γυμναστήριο μόνος. Πάλι. Η όλη κατάσταση με έχει κουράσει. Κάθε μέρα τα ίδια και τα ίδια... Αύξηση κρουσμάτων, περιορισμοί... Αν δεν είχε πληρώσει ο πατέρας μου, δεν ξέρω αν θα 'ρχόμουνα. Οι φίλοι μου δεν έρχονται πια. Τα όργανα γυμναστικής περιμένουν άχρηστα. Μπλα μπλα μπλα...

Κι εκεί που μιζέριάζα με μόνη παρέα τη μουσική μου, ακούω επαναλαμβανόμενο ήχο. Βγάζω τ' ακουστικά ν' ακούσω καλύτερα... Κάποιος χτυπάει τον σάκο του μποξ. Ποιος είναι;

Πήγα, λοιπόν, να δω και, όπως λένε, μία εικόνα ίσον χίλιες λέξεις. Κάθισα και χάζενα: Γεροδεμένο κορμί, φλέβα που πετάγεται παντού και μπουνιά σαν αστραπή κερανού. Κι αυτό που μου έκανε πιο πολύ εντύπωση ήταν οι κινήσεις του. Όλα στο κορμί του συντονίζονταν σε μία ακατάπαυστη κίνηση. Δεν ξέρω τι να πω... Έχω μείνει με το στόμα... κλειστό. Ένας άντρας τρίτης ηλικίας όλα αυτά ;

Όταν τελείωσε με κοίταξε και μου έριξε ένα χαμόγελο. Σκούπισε τον ιδρώτα, ήπιε νερό κι ήρθε προς το μέρος μου. Έτσι γνωριστήκαμε. Τα μάτια του έλαμπαν.

– Η άσκηση δεν έχει ηλικία, μου είπε.

– Πώς; Ποιο είναι το μυστικό σας; Τον ρώτησα.

– Δε σταματάω να κυνηγάω τα θέλω μου.

– Τι εννοείτε;

Η ιστορία του ήταν μεγάλη. Μέχρι τα 19 του χρόνια είχε μία πολύ κακή συνήθεια, κάπνιζε σα φουγάρο. Ο βήχας τον σκότωνε. Δεν άντεχε άλλο... Άσε που κόστιζε και ακριβά. Να δούλευε για τα πακέτα ή για να συντηρήσει τον εαυτό του. Και δεν ήταν μόνο αυτό, έτρωγε συνέχεια σαχλαμάρες, έπινε καφέδες και πάντα τους συνόδευε μ' ένα τσιγάρο. Το γεγονός όμως που τον έκανε να τα σταματήσει όλ' αυτά ήταν κάτι σημαδιακό. Μόλις στα 19 του έχασε τον πατέρα του. Μέσα σ' όλα έφταιγε και το τσιγάρο που κάπνιζε. Οπότε αποφάσισε να μην πάθει και ο ίδιος κάτι κι αφήσει αργότερα τα παιδιά του να στεναχωριούνται. Ονειρευόταν να νιώθουν περηφάνια γι' αυτόν. Από εκεί και ύστερα άρχισε να αθλείται. Η πυγμαχία έγινε κομμάτι της ζωής του. Της καρδιάς του. 45 χρόνια τώρα δεν έχει χάσει προπόνηση.

– Σου έχω μία πρόκληση, μου λέει στο τέλος.

– Πρόκληση; ρωτάω παραξενευμένος.

– Ναι, και θέλω να την κρατήσεις. Μη σταματάς να κυνηγάς τα όνειρά σου. Βρες το δικό σου κουμπί και πίστεψε σε σένα. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει αυτόν που πραγματικά θέλει να πετύχει τον στόχο του. Με τις σωστές επιλογές σου επέλεξε να γίνεσαι πιο όμορφος μέσα και έξω. Να έχεις το θάρρος να πετάς αυτά που σε βλάπτουν, να κάνεις όνειρα και να χαίρεσαι κάθε δευτερόλεπτο της ζωής σου. Την καθημία ανάσα σου.